

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 5. november 2020
Kontor: Straffuldbyrdselskontoret
Sagsbeh: Malte Hansen
Sagsnr.: 2020-0030-4897
Dok.: 1667390

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 37 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. oktober 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 37 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvad der gælder af regler for hver institution i forhold til Krim Retshjælps brug af advokattelefonen, alternativt udstikke regler herfor, jf. REU alm. del – bilag 16?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”1. Det kan oplyses, at indsatte i kriminalforsorgens institutioner har ret til brevveksling. Dette fremgår af straffuldbyrdelseslovens § 55, stk. 1. Det fremgår endvidere af straffuldbyrdelseslovens § 57, stk. 1, at en indsat, i det omfang det er praktisk muligt, har ret til at føre telefonsamtaler.

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af 7. januar 2011 af spørgsmål nr. 383 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, som Krim Retshjælp henviser til i sin henvendelse, har de indsatte således mulighed for at skrive eller eventuelt ringe til de gratis retshjælpstilbud, der findes i Danmark, herunder Krim Retshjælp.

2. For så vidt angår spørgsmålet om anvendelse af en såkaldt advokattelefon kan det oplyses, at der herved er tale om en telefonforbindelse, hvor samtalen hverken må optages, påhøres eller aflyttes.

Dette er i overensstemmelse med straffuldbyrdelseslovens § 57, stk. 6, hvoraf det følger, at telefonsamtaler med personer og myndigheder, som den indsatte i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 56, stk. 1, kan brevveksle ukontrolleret med, ikke må optages, påhøres eller aflyttes.

I straffuldbyrdelseslovens § 56, stk. 1, er der en opremsning af personer og myndigheder, som den indsatte kan brevveksle, herunder telefonere, ukontrolleret med. I forhold til juridisk rådgivning i form af kontakt med advokater mv. er der tale om den advokat, der har været beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag. Det samme gælder i øvrigt advokater, der i medfør af retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes som offentlige forsvarere.

Der foreligger således ikke i straffuldbyrdelsesloven nogen ret til, at organisationer som for eksempel Krim Retshjælp kan føre ukontrollerede telefonsamtaler med de indsatte.”

Krim Retshjælp henviser i sin henvendelse i øvrigt til, at optagelse og aflytning af samtalerne mellem dem og de indsatte er i strid med artikel 23 i De Europæiske Fængselsregler. Det fremgår af artikel 23.1 i De Europæiske Fængselsregler, at ”alle indsatte er berettiget til juridisk rådgivning, og fængselsmyndighederne skal give dem en rimelig mulighed for at få adgang til sådan rådgivning”. Det fremgår endvidere af artikel 23.4, at ”rådgivning, korrespondance og anden kommunikation om juridiske spørgsmål mellem indsatte og deres juridiske rådgivere er fortrolig”. Af bemærkningerne til artikel 23 i De Europæiske Fængselsregler fremgår, at ”nøjagtigt hvad der anses for at være juridisk rådgivning, og hvem der kan anses som juridisk rådgiver, kan variere lidt fra stat til stat og reguleres bedst ved national ret”.

Efter min opfattelse lever reglerne i straffuldbyrdelsesloven fuldt ud op til De Europæiske Fængselsreglers krav om ret til fortrolig juridisk rådgivning. Jeg finder derfor ikke anledning til at ændre reglerne for, hvilke myndigheder og personer de indsatte kan telefonere fortroligt med ved brug af den såkaldte advokattelefon.